

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 10.3.2005
KOM(2005) 84 v konečném znění

**SDĚLENÍ KOMISE
RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU**

podávající zprávu o provádění strategie EU v oblasti lesního hospodářství

{SEC(2005) 333}

1. ÚVOD

Toto sdělení reaguje na žádost Evropské rady určenou Komisi, aby předložila zprávu o provádění strategie EU v oblasti lesního hospodářství. Při přípravě této zprávy vedla Komise rozsáhlé konzultace se členskými státy a zúčastněnými stranami prostřednictvím Stálého lesnického výboru, poradní skupiny pro lesnictví a korek, včetně internetové konzultace se zúčastněnými stranami.

Toto sdělení obsahuje hlavní závěry analýzy a vyvstávající otázky, které ovlivňují lesy a lesní hospodářství, a nastiňuje možná opatření do budoucna. Pracovní dokument zaměstnanců Komise, který je přiložen k tomuto sdělení, obsahuje podrobný popis opatření a činností provedených v kontextu strategie EU v oblasti lesního hospodářství v letech 1999–2004.

2. ODVĚTVÍ LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ V EU

Odvětví lesního hospodářství v EU charakterizuje velká rozmanitost typů lesů, rozsahu lesního porostu, vlastnických struktur a sociálně-ekonomických podmínek. Lesy a jiné zalesněné plochy pokrývají celkem cca 160 milionů ha, neboli 35 % rozlohy EU. Navíc se výsledkem programů zalesňování a díky přirozené sukcesi vegetace lesní porost v EU rozšiřuje.

Lesy se v EU nachází ve značně rozdílných ekologických prostředích, od boreálních po středomořské a od alpských po nížinné. Ze všech biotopů v Evropě jsou lesy domovem největšímu počtu suchozemských druhů a vykonávají důležité funkce životního prostředí, například zachovávají biologickou rozmanitost a ochraňují vodu a půdu. Přibližně 12 % rozlohy lesů tvoří chráněné lesy. Lesy přispívají ke krajinným a kulturním hodnotám a podporují další činnosti, například rekreaci, lov a cestovní ruch.

Přibližně 60 % lesů v EU je v soukromém vlastnictví, přičemž soukromých vlastníků lesů je přibližně 15 milionů. Soukromé lesní podniky mají průměrně rozlohu 13 ha, ale většina lesů v soukromém vlastnictví má rozlohu menší než 3 ha.

EU je jedním z největších výrobců a spotřebitelů lesnických produktů a obchodníků s nimi na světě. Lesní hospodářství, dřevozpracující průmysl a související odvětví zaměstnávají přibližně 3,4 milionu pracovníků při roční hodnotě produkce přibližně 356 miliard EUR (2001). Průměrná roční produkce dřeva v EU činí téměř 400 milionů m³, přičemž se vytěží jen mírně přes 60 % ročního přírůstku lesů. Ekonomická a sociální důležitost lesního hospodářství ve venkovských oblastech má tendenci být podceňována, neboť v lesnictví často pracují osoby samostatně výdělečně činné či malé podniky a jejich činnosti se běžně spojují s činnostmi v jiných hospodářských odvětvích. Vedle dřeva a korku přináší lesy i jiné produkty, například pryskyřice, léčivé rostliny, houby a bobuloviny.

Ochrana lesů je v EU trvale na popředí zájmu. Hlavními příčinami poškozování lesů jsou biotické faktory a pastva. Dalšími hlavními faktory ovlivňujícími lesy jsou znečištění ovzduší, vichřice a lesní požáry. Právní předpisy EU vedly k výraznému zlepšení kvality ovzduší, ale ukládání látek znečišťujících ovzduší stále působí obavy. Silné vichřice způsobily v posledních letech závažná poškození rozsáhlých zalesněných oblastí. Přibližně 0,5 milionu ha lesů a jiných zalesněných území každoročně podlehnou požárům, převážně v zemích Středomoří.

Nedávné rozšíření EU na 25 členských států vedlo k podstatnému rozšíření odvětví lesního hospodářství v EU jak co do plochy lesů (20 %), tak co do produkčního a ekologického

potenciálu. Mnoho nových členských států obnovilo vlastnická práva nebo privatizovalo zalesněná území a jiný majetek související s lesy, včetně některých činností v oblasti hospodaření s lesy, které dříve vykonával stát. Nicméně podíl lesů ve veřejném vlastnictví zůstává v 10 nových členských státech vyšší než v původní EU-15.

3. STRATEGIE EU V OBLASTI LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ

Usnesení Rady ze dne 15. prosince 1998 o strategii Evropské unie v oblasti lesního hospodářství¹ vytvořilo rámec pro činnosti související s lesy na podporu udržitelného hospodaření s lesy, založený na koordinaci politik lesního hospodářství členských států s politikami a iniciativami Společenství týkajícími se lesů a lesního hospodářství. Zohledňuje závazky, které na sebe EU a členské státy vzaly v příslušných mezinárodních procesech, zejména na Konferenci OSN o životním prostředí a rozvoji v roce 1992 (UNCED) a následných konferencích a na ministerských konferencích o ochraně lesů v Evropě (MCPFE)².

Uvedená strategie zdůrazňuje důležitost mnohostranné úlohy lesů a udržitelného hospodaření s lesy pro vývoj společnosti a označuje řadu klíčových prvků, které tvoří základ pro její provádění. Uvádí, že lesnická politika leží v kompetenci členských států, ale EU může k provádění udržitelného hospodaření s lesy přispět společnými politikami založenými na zásadě subsidiarity a pojmu sdílené odpovědnosti. Rovněž klade důraz na provádění mezinárodních závazků, zásad a doporučení prostřednictvím národních programů pro lesy, programů na nižší než národní úrovni nebo ekvivalentních nástrojů a na aktivní účast ve všech mezinárodních procesech souvisejících s lesy a rovněž zdůrazňuje potřebu zlepšit koordinaci, komunikaci a spolupráci ve všech politických oblastech důležitých pro odvětví lesního hospodářství.

4. HODNOCENÍ PROVÁDĚNÍ

Rámcové podmínky lesnické politiky se v EU od roku 1998 výrazně vyvíjely, jednak prostřednictvím rozhodnutí, která přímo ovlivnila odvětví lesního hospodářství, a také díky změnám v širším vymezení politiky.

Světový summit o udržitelném rozvoji (WSSD), konaný v Johannesburgu v roce 2002, pevně postavil lesy do souvislosti s udržitelným rozvojem. Na celoevropské úrovni pak prohlášení a rezoluce Čtvrté ministerské konference o ochraně lesů v Evropě (Vídeň, 2003) zavedla společné pojmy a definice a také řadu soudržných činností na ochranu lesů a udržitelné hospodaření s nimi.

Na úrovni EU představuje přijetí Šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí v roce 2002 a reforma akčního programu Společenství v roce 2003, kterou se posílila politika rozvoje venkova, důležitý vývoj s důsledky pro politiky členských států v oblasti lesního hospodářství.

Změny v širších politických souvislostech zahrnují lisabonskou a göteborgskou strategii a rozšíření EU. V poslední řadě pak nová Ústavní smlouva, která se v současné době ratifikuje, nepřináší do přístupu k lesnické politice v EU žádné změny.

¹ Úř. věst. C 56, 26.2.1999, s. 1.

² Štrasburk 1990, Helsinky 1993, Lisabon 1998 a Vídeň 2003.

4.1. Mezinárodní diskuse o politice v oblasti lesního hospodářství

Summit WSSD se zabýval mnoha záležitostmi důležitými pro lesní hospodářství a potvrdil, že udržitelné hospodaření s lesy může hrát klíčovou roli v dosahování širších cílů, úkolů a principů ujednaných v Johannesburgu. Vzhledem k roli lesů při zajišťování environmentální udržitelnosti a velkému počtu chudých, kteří na nich životně závisí, budou lesy hrát důležitou roli v dosahování „rozvojových cílů tisíciletí“.

Evropské společenství a členské státy hrály aktivní úlohu ve fóru Spojených národů o lesích (UNFF), které bylo založeno v roce 2000, a zavázaly se provádět ustanovení dalších mezinárodních smluv, úmluv a protokolů, například: UNFCCC³ a Kjótského protokolu, CBD⁴, UNCCD⁵, ITTO⁶ a CITES⁷. Avšak navzdory pokroku dosaženému na mezinárodní úrovni v diskusi o otázkách, jako je například certifikace a vymahatelnost práva v lesnictví, v mnoha částech světa rychle pokračuje odlesňování a znehodnocování lesů.

V reakci na rostoucí obavy ve společnosti se Evropská komise ujala úkolu vypořádat se s nezákonnou těžbou dřeva a přijala za tímto účelem Akční plán EU pro vymahatelnost práva, správu a obchod v lesnictví (FLEGT)⁸ a nedávno také legislativní návrh týkající se plánu FLEGT⁹.

Na celoevropské úrovni se konference MCPFE staly dobře zavedeným procesem, prostřednictvím něhož evropské země a Evropské společenství vyvinuly souhrnné pokyny pro lesnickou politiku a posílily koordinaci a spolupráci.

Společný výzkum v Evropě i na mezinárodní úrovni navíc mobilizoval kompetence evropských a partnerských zemí ohledně tvorby vědecky ověřených znalostí na podporu souvisejících politických doporučení.

4.2. Udržitelné hospodaření s lesy v EU

V období provádění uvedené strategie Evropská unie pokročila v zavádění nových a vylepšených nástrojů na podporu ochrany lesů a udržitelného hospodaření s nimi. Tento oddíl shrnuje vývoj lesnických politik na vnitrostátní úrovni a činnosti týkající se lesů na úrovni Společenství.

4.2.1. Národní programy pro lesy

Podstatného pokroku bylo dosaženo v přípravě a provádění národních programů pro lesy v EU. Společný přístup k národním programům pro lesy byl vytvořen v kontextu MCPFE s cílem zavést sociální a politický rámec pro udržitelné hospodaření s lesy, který by byl založen na účasti a transparentním vládnutí a v souladu s mezinárodními závazky týkajícími se lesů.

Národní programy pro lesy se zabývají otázkami, jako jsou produktivní funkce lesů a ekonomická životaschopnost udržitelného hospodaření s lesy, příspěvek lesního hospodářství k rozvoji venkova, ochrana a rozšiřování biologické rozmanitosti v lesích,

³ Rámcová úmluva Spojených národů o klimatických změnách.

⁴ Úmluva o biologické rozmanitosti.

⁵ Úmluva Spojených národů o boji proti desertifikaci.

⁶ Mezinárodní organizace pro tropické dřevo.

⁷ Úmluva o obchodu s ohroženými druhy.

⁸ KOM(2003) 251 v konečném znění.

⁹ KOM(2004) 515 v konečném znění.

zmírňování klimatických změn, ochranné funkce lesů, a také sociálními, rekreačními a kulturními aspekty. Ačkoliv mají programy podobné cíle, liší se svým zaměřením, které odráží sociálně-ekonomickou a ekologickou rozmanitost evropských lesů.

Národní programy pro lesy také poskytují referenční rámec pro sledování pokroku v provádění opatření a iniciativ Společenství týkajících se lesů a ve sledování a hodnocení přidané hodnoty konkrétních činností Společenství v této oblasti.

Země ve svých národních programech pro lesy zdůrazňují potřebu zlepšit spolupráci napříč odvětvími. Nadále bude zapotřebí vynaložit úsilí k zajištění, že se národní programy pro lesy plně začlení do národních strategií udržitelného rozvoje, že se zabývají všemi důležitými otázkami a že je podporují všechny zúčastněné strany.

4.2.2. Činnosti Společenství podporující udržitelné hospodaření s lesy

Činnosti Společenství uskutečňované na podporu udržitelného hospodaření s lesy pokrývají několik hlavních oblastí činností: rozvoj venkova, ochranu a sledování lesů, biologickou rozmanitost, klimatické změny, produkty lesního hospodářství a souvisejících odvětví, certifikaci lesů, výzkum, informace a komunikace týkající se lesů, reprodukční materiál lesních dřevin a rostlinolékařský stav. Politika rozvoje venkova byla hlavním nástrojem pro provádění strategie EU v oblasti lesního hospodářství na úrovni Společenství. Finanční podpora Společenství pro lesnická opatření v kontextu rozvoje venkova v letech 2000–2006 činila 4,8 miliardy EUR (téměř 10 % rozpočtu pro rozvoj venkova).

Politika EU pro rozvoj venkova je založena na integrovaném územním přístupu, který bere v potaz vzájemnou závislost sektorálních a horizontálních politik, uznává regionálně a místně význačné charakteristiky a priority a klade důraz na aktivní angažovanost a účast místních komunit.

Návrh Komise posílit politiku rozvoje venkova na období 2007–2013¹⁰ poskytuje základ pro plnější integraci lesního hospodářství do rozvoje venkova. Jedním ze způsobů, jak tohoto dosáhnout, je posílit soudržnost mezi rozvojem venkova a národními programy pro lesy, zajistit výměnu informací a nejlepších postupů týkajících se používání opatření v lesnictví, a vylepšit sledování a hodnocení opatření v lesnictví s ohledem na širší cíle politiky rozvoje venkova.

Opatření Společenství podporující ochranu lesů před požáry¹¹ a znečištěním ovzduší¹² přinesla velké množství informací a značný operační vývoj. Tyto činnosti posílily spolupráci mezi státy EU v těchto oblastech. Znečištění ovzduší a lesní požáry nicméně zůstávají předmětem vážných obav. Komise nedávno zřídila skupinu odborníků, která má analyzovat prevenci lesních požárů na úrovni Společenství a doporučit další kroky. Kromě toho, nařízení „Forest Focus“¹³ přijaté v roce 2003 poskytuje EU příležitost vyvinout ucelený a integrovaný systém monitorování lesů zahrnující nové parametry týkající se půdy, biologické rozmanitosti a klimatických změn. Takový systém může v konečném důsledku rovněž reagovat na sociálně-ekonomické aspekty lesů a lesního hospodářství a vést k lepší integraci vnitrostátních lesnických databází do celoevropského systému monitorování a hodnocení. V tomto ohledu je třeba zvážit kritéria a ukazatele udržitelného hospodaření s lesy vypracované v rámci konferencí MCPFE.

¹⁰ KOM(2004) 490 v konečném znění.

¹¹ Nařízení Rady (EHS) č. 2158/92.

¹² Nařízení Rady (EHS) č. 3528/86.

¹³ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2152/2003.

Důležitým úspěchem EU v oblasti zachování biologické rozmanitosti je realizace sítě Natura 2000. Mnoho členských států přizpůsobilo pokyny pro hospodaření s lesy tak, aby upřednostňovaly zachování biologické rozmanitosti a podporovaly poskytování environmentálních služeb prostřednictvím hospodaření s lesy. Ekologicky reprezentativní síť pro zachování lesů v rámci Natura 2000 a souběžná podpora rozšiřování biologické rozmanitosti v lesních porostech využívaných pro obchodní účely bude pravděpodobně účinným způsobem dosažení cílů zachování biologické rozmanitosti. Nicméně zůstává potřeba mapovat, studovat a sledovat lesní biologickou rozmanitost uvnitř i vně chráněných oblastí.

Ačkoli byla role odvětví lesního hospodářství ve zmírňování klimatických změn potvrzena pravidly Kjótského protokolu dohodnutého po přijetí uvedené strategie, vývoj zvláštních opatření pro sekvestraci uhlíku, včetně zalesňování a znovuzalesňování, byl pomalejší, než se očekávalo. Dřevo může hrát důležitou roli – v souladu se směrnicemi EU o obnovitelných zdrojích energie – jako zdroj energie z biomasy pro kompenzaci emisí z fosilních paliv i jako materiál šetrný vůči životnímu prostředí. Použití biomasy pro energetické účely nebylo v EU dosud rozvinuto do plného potenciálu a je třeba zajistit, aby při tomto rozvoji nedošlo k nepřijatelnému narušení hospodářské soutěže. V budoucnu může dřevo rovněž hrát důležitou roli jako rezervoár uhlíku.

Rovněž vyvstává potřeba zhodnotit dopad klimatických změn na lesní ekosystémy a vytvořit opatření pro adaptaci na tento dopad. V budoucnu bude třeba zvážit nejen zmírňující opatření (úbytek skleníkových plynů), ale také přizpůsobující opatření (adaptace lesů na změněné klimatické podmínky).

Celá řada činností souvisejících s lepším využitím dřeva a konkurenceschopností dřevozpracujícího průmyslu a souvisejících odvětví byla provedena v rámci Sdělení o stavu konkurenceschopnosti dřevozpracujícího průmyslu a souvisejících odvětví přijatého v roce 1999. Komise nedávno dokončila hodnocení zmíněného sdělení. Jedním z výsledků je, že evropský spotřebitel by měl být lépe informován o výhodách dřeva z udržitelně obhospodařovaných lesů jako obnovitelného zdroje šetrného k životnímu prostředí a že je třeba vytvořit příznivé prostředí, v rámci něhož může dřevozpracující průmysl zvyšovat svou konkurenceschopnost a podporovat používání dřeva.

Certifikace byla jedním z nástrojů podněcujících udržitelnost hospodaření s lesy a umožňujících spotřebitelům pozitivně diskriminovat ve prospěch výrobků ze dřeva pocházejících z udržitelně obhospodařovaných lesů. Dosud se certifikace vyvíjela jako nástroj soukromého sektoru založený na trhu, do kterého orgány veřejné správy regulačně zasahovaly jen v omezené míře.

Značné úsilí bylo vloženo do výzkumu prováděného v rámci rámcových výzkumných programů Společenství a projektů COST¹⁴ a zaměřeného na podporu a další rozvoj udržitelného hospodaření s lesy a na zvýšení konkurenceschopnosti odvětví lesního hospodářství. Odvětví lesního hospodářství by mělo aktivně přispívat k lisabonským cílům. K tomu je nezbytné strategické myšlení v celém odvětví, podpořené širokou a dlouhodobou vizí určující rozsah a priority lesnického výzkumu.

Komise rozvíjí výsledky pilotního projektu a v roce 2004 spustila přípravné akce na vývoj internetové informační a komunikační platformy pro lesní hospodářství. Tyto akce musí být doprovázeny průzkumem specifických požadavků uživatelů a posouzením omezení souvisejících se stávajícími vnitrostátními zdroji dat.

¹⁴ Evropská spolupráce v oblasti vědeckého a technického výzkumu.

Rostlinolékařský stav a kvalita reprodukčního materiálu lesních dřevin jsou pro produkční kapacitu lesů v EU životně důležité. Během posledních několika let byly přijaty právní předpisy, které zajišťují harmonizovanější provádění mnoha klíčových aspektů právních předpisů EU o uvádění reprodukčního materiálu lesních dřevin na trh.

Nejen živé rostliny, ale i dřevo dovážené ze třetích zemí do Společenství představuje vážné nebezpečí zavlečení škodlivých parazitů a chorob. V roce 2004 byla do stávajícího acquis zavedena nová a přísnější opatření týkající se těchto nebezpečí.

4.3. Koordinace, komunikace a spolupráce

Při provádění uvedené strategie probíhaly koordinace se členskými státy a konzultace se zúčastněnými stranami prostřednictvím stávajících administrativních struktur, zejména řídicích a poradních výborů, které poskytují Komisi rady a stanoviska a podporují výměnu informací.

Stálý lesnický výbor prováděl svou řídicí funkci pro specifická nařízení o ochraně a sledování lesů. Výbor rovněž hrál důležitou roli jako *ad hoc* konzultační fórum pro otázky související s lesy. Pravidelná výměna informací, spolupráce a koordinace mezi zúčastněnými stranami se zájmy na lesním hospodářství probíhaly prostřednictvím Poradní skupiny pro lesní hospodářství a zpracování korku a Poradního výboru pro politiku Společenství v oblasti lesního hospodářství a dřevozpracujícího a papírenského průmyslu.

Důležitý krok byl učiněn na konci roku 2001, kdy Komise zřídila meziútvárovou skupinu pro lesní hospodářství za účelem posílení koordinace v oblasti otázek souvisejících s lesním hospodářstvím mezi různými útvary zodpovědnými za příslušné politiky Společenství.

Na mezinárodní scéně koordinují členské státy a Komise své postoje před mezinárodními setkáními, které se týkají lesního hospodářství, v rámci pracovní skupiny Rady pro lesy. Pracovní skupina se rovněž zabývá politikou Společenství týkající se lesů a legislativními iniciativami globálních rozměrů, včetně iniciativy FLEGT.

Navzdory těmto aktivitám přichází od členských států a zúčastněných stran trvale požadavky na přezkum základní struktury koordinace, komunikace a spolupráce s ohledem na vyvstávající problémy a změny politických souvislostí.

5. CESTA VPŘED – AKČNÍ PLÁN EU PRO UDRŽITELNÉ HOSPODAŘENÍ S LESY

Celkově jsou základní zásady a prvky označené v roce 1998 ve strategii EU v oblasti lesního hospodářství stále platné. Udržitelné hospodaření s lesy a mnohostranná úloha lesů zůstávají zastřešujícími společnými zásadami, národní programy pro lesy poskytují vhodný rámec pro provádění těchto zásad, je široce známa rostoucí potřeba zohlednit v lesnické politice také globální otázky a otázky neomezené hranicemi konkrétního odvětví.

Zkušenosti získané v období provádění ukazují, že lesy a lesní hospodářství mohou přispět k plnění lisabonských cílů udržitelného hospodářského růstu a konkurenceschopnosti a také göteborgských cílů ochrany množství a kvality přírodních zdrojů. Avšak pro udržení a maximalizaci tohoto příspěvku i do budoucna musí být uvedena strategie a její prováděcí proces zasazen do nově vyvstávajících politických souvislostí.

Za prvé, i když různá opatření provedená v posledních letech vedla k pokroku v udržitelném hospodaření s lesy, konkurenceschopnost a ekonomická životaschopnost lesního hospodářství

v EU – založeného na víceúčelovém přístupu, který současně sleduje cíle ekonomické, sociální i cíle v oblasti životního prostředí – je stále více zpochybňována v souvislosti s otevřeným a globálním trhem. Většina vlastníků lesů má málo možností uskutečňovat úspory z rozsahu. Vlastníci lesů poskytují společnosti širokou škálu zboží a služeb, ačkoliv jejich tržby závisí z velké části na prodeji dřeva. Uspokojení rostoucího veřejného zájmu o hospodaření s lesy pro jejich přínosy v sociální oblasti a pro životní prostředí vyžaduje v mnoha případech změny v postupech řízení, které mohou snížit ekonomickou životaschopnost lesního hospodářství. Má-li být tradice mnohostranného hospodaření s lesy v EU zachována, je zapotřebí se těmto otázkám do budoucna věnovat.

Za druhé, i když strategie EU v oblasti lesního hospodářství je založena na subsidiaritě a sdílené odpovědnosti, existuje velké množství politik a iniciativ EU, které lesy a lesní hospodářství ovlivňují. Je zapotřebí posílit soudržnost politik EU a koordinaci mezi Komisí a členskými státy a zřídit odpovídající sledovací mechanismy pro provádění uvedené strategie, aby se v procesu tvorby politiky přistupovalo soudržným způsobem k různým funkcím lesů a k jejich propojení s jinými politikami.

Za třetí, všechny zúčastněné strany se zájmem o lesy a lesní hospodářství zdůrazňují důležitost dobrého vládnutí pro ochranu lesů a udržitelné hospodaření s nimi. Přístup ke tvorbě a provádění politik založený na účasti a spolupráci je pro dobré vládnutí nutnou podmínkou. Je zapotřebí přezkoumat a posílit konzultační struktury pro lesní hospodářství na úrovni Společenství i na vnitrostátní úrovni za účelem usnadnění průhlednosti rozhodování a strukturovaného dialogu se všemi zúčastněnými stranami.

V neposlední řadě se stále více uznává celosvětová důležitost lesů pro udržitelný rozvoj, včetně jejich rozměrů co do klimatických změn a biologické rozmanitosti. EU musí pevně pokračovat v podpoře mezinárodních závazků týkajících se udržitelného hospodaření s lesy na celosvětové úrovni. V tomto ohledu bude důležité rozhodnutí o budoucím mezinárodním režimu pro lesy, který bude přijat na 5. zasedání UNFF v květnu 2005.

Vytvořením referenčního rámce pro politiky, iniciativy a činnosti týkající se lesů změnila strategie EU v oblasti lesního hospodářství způsob, jakým se dnes o otázkách souvisejících s lesy diskutuje. Avšak změny politických souvislostí naznačují, že v budoucnu bude zapotřebí soudržnějšího a aktivnějšího přístupu k řízení lesních zdrojů Unie.

Tento přístup by měl být založen na sdílené vizi pro odvětví lesního hospodářství EU, na výzvách, s nimiž se potýká na úrovni globální, na úrovni Společenství a vnitrostátní úrovni, a na sdíleném porozumění, jak mohou lesy a lesní hospodářství přispívat k moderní společnosti. Měl by zahrnovat množinu jasných cílů, které mohou poskytnout základ pro pravidelné sledování a hodnocení, spojit tematické, horizontální a průřezové politické iniciativy na úrovni Společenství i členských států do strukturovaného rámce s cílem podnítit lepší a účinnější koordinaci a konzultaci a podporovat tok informací mezi různými zúčastněnými hráči.

Komise je přesvědčena, že rozvoj akčního plánu EU pro udržitelné hospodaření s lesy může takový rámec poskytnout. Akční plán může poskytnout potřebné podněty k přeměně strategie EU v oblasti lesního hospodářství na dynamický proces schopný reagovat na nově vyvstávající politické souvislosti a dosahovat výsledky v souladu s lisabonskou a göteborgskou strategií.

Po přezkoumání provádění strategie EU v oblasti lesního hospodářství tedy Komise navrhuje Evropské radě, aby:

1. Vypracovala akční plán EU pro udržitelné hospodaření s lesy, který poskytne soudržný rámec pro provádění akcí týkajících se lesů a který bude sloužit jako nástroj pro koordinaci činností Společenství s lesnickými politikami členských států. Seznam činností, které se provedou na úrovni Společenství i na úrovních vnitrostátních, bude pokrývat zejména následující prvky a oblasti: sociálně-ekonomické otázky (konkurenceschopnost lesního hospodářství, ocenění sociálního a environmentálního zboží a služeb), otázky životního prostředí (změny klimatu, lesní požáry, ochranu vody a biologické rozmanitosti), používání dřeva jako zdroje energie, informování o dřevu jako o obnovitelném zdroji šetrnému k životnímu prostředí, otázky vládnutí, horizontální činnosti (výzkum, školení, statistiky o lesích, sledování), koordinaci, komunikaci a spolupráci. Je třeba se zabývat také mezinárodním rozměrem těchto otázek.
2. Přezkoumala stávající prostředky a postupy Společenství s cílem usnadnit koordinaci, komunikaci a spolupráci mezi různými politickými sektory, které mají vliv na lesní hospodářství, s ohledem na rostoucí složitost lesnické politiky a na rozhodovací procesy. Tento přezkum rovněž zahrne rozhodnutí Rady (89/367/EHS) z května 1989, kterým se zřizuje Stálý lesnický výbor¹⁵, a roli, kterou má tento orgán hrát v provádění akčního plánu.

Komise navrhuje předložit akční plán v roce 2006.

¹⁵ Úř. věst. C 165, 15.6.1989, s. 14.